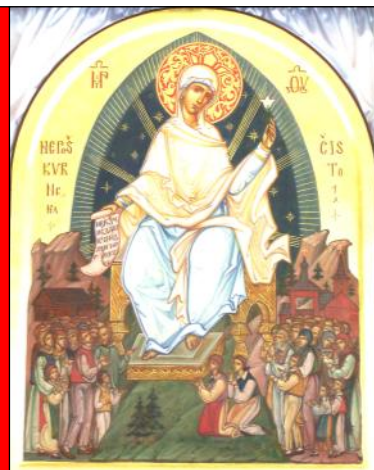

LITMANOVSKÉ ZVESTI č. 13

Správy z pútnického miesta - z Hory ZVIR

September 2013

Milí pútnici, milí čitatelia elektronickej podoby našich Zvestí, všetci Bohom milovaní bratia a sestry v Kristovi.

Dovoľte mi najskôr niekoľko osobných slov. Litmanovské Zvesti boli uverejnené po prvý krát začiatkom roku 2010. Vychádzali dosť nepravidelne. Bolo krátke obdobie, keď vychádzali dvojmesačne. Stále sa ešte profilujú a nemajú ustálenú ani obsahovú, ani časovú formu. Iniciatíva s ich vydávaním, ale najmä ich nedostatky súvisia s mojou nedokonalosťou. Zistil som, že nestačí nadšenie. Treba si spočítať, na čo mám alebo nemám. Preto som s vďakou prijímal a prijímam spätnú odozvu na Zvesti. Niektoré informácie a správy zo Zviru už totiž neboli aktuálne, skôr na pripomenutie. Boli v nich však aj udalosti (ako napríklad osobné svedectvá, texty z duchovných obnov), ktoré sa javia ako nadčasové a povzbudivé aj s časovým odstupom. Preto sa chcem pokúsiť, aby Zvesti z Hory Zvir obsahovali aktualitu, ale aj správy a udalosti, ktoré by sa mohli dotknúť našich sŕdc nezávisle od časového rozmeru.

Posledné Zvesti 12 obsahovali udalosti zo Zviru v marci a apríli bežiacieho roku. Odvtedy prešiel takmer polrok.

Malé púte aj hlavná výročná púť 2013 boli operatívne prezentované na úvodnej stránke našej webovej stránky. September mal relatívne bohatý program. V sobotu 7. 9. bolo poobedie modlitieb a prednášok o pravej úcte k Panne Márii. Na druhý deň v nedeľu pri archijerejskej sv. liturgii sme si s vďačnosťou pripomenuli, že Zvir je už päť rokov oficiálnym pútnickým miestom. O týždeň neskôr 14. a 15. septembra sme slávili sviatky Povýšenia kríža a Presvätej Bohorodičky Spolupiteľky. V sobotu večer 14. 9. mladí muži z medzinárodnej komunity Cenacolo z Kráľovej pri Senici vydali svedectvo o uzdravujúcej Božej moci z alkoholu, drog a iných závislostí. Na druhý deň v nedeľu sme mali vzácnu návštevu priamo z ťažko skúšanej Sýrie - mystičku pani Myrnu Nazour.

o. Vasil Kindja

O pravej úcte k Panne Márii

Laickí dobrovoľníci prišli s návrhom, a potom aj s realizáciou modlitebného a prednáškového popoludnia. Ponúkli nám duchovnú obnovu. Duchovné poobedie začalo modlitbou svätého ruženca.

Otec **Pavol Benko** zo spoločenstva Fatima predniesol dve hutné, duchovne nabité, k životu modlitby a obety pozývajúce prednášky.

Otec **Juraj Augustín** hovoril s úžasnou ľahkosťou a zápalom o Pravej úcte k Panne Márii podľa sv. Grigniona z Montfortu. V kázni počas sv. omše so zápalom a erudovanosťou pokračoval v téme.

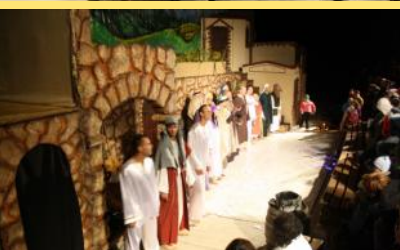
Otec **Štefan Kaňuk** už prednášal v pastoračnej miestnosti nad spovednicami. S úsmevom, pokojom, mnohými faktami a zaujímavosťami hovoril o Zázračnom obraze Guadalupskej Panny Márie. Celé stretnutie bolo ukončené modlitbou sv. ruženca osobitne s úmyslami za pokoj v Sýrii a vo svete.

Povýšenie Kríža

Aj sobotný večerný program na sviatok Povýšenia úctyhodného a životodarného Kríža iniciovali laici. Viacerí mali skúsenosť s komunitami Cenacolo, v ktorých sa uzdravujú závislí a zranení ľudia.

Svedectvo mladého muža, bývalého alkoholika, jeho úprimnosť, nadšenie a radostný prejav, nenechali azda nikoho z tristo ľudí na pochybách, že Ježiš Kristus je najlepší terapeut a uzdravovateľ.

Medzinárodná komunita mladých mužov z Kráľovej pri Senci, ponúkla zaujímavo divadelne predvedený príbeh Márnotravného syna. Radostná atmosféra trvala ešte desiatky minút po skončení predstavenia. Chlapci rozoberali kulisy do druhej hodiny po polnoci.

Presvätá Bohorodička Spolutrpiteľka

Na pozvanie otca arcibiskupa a metropolitu Jána Babjaka prišla opäť na Slovensko, a po štvrtý krát aj na Horu Zvir, pani Myrna Nazour z ťažko skúšanej Sýrie. Po modlitbe sv. ruženca, archijerejskej sv. liturgii a po modlitbe Korunky Božieho milosrdenstva pani Myrna hovorila predovšetkým povzbudivé duchovné slová.

Vladyka Ján v homílii okrem iného povedal:

Dennodenne sme šokovaní utrpením - vďaka masmédiám, hoci je vo svete aj toľko dobrého. Vďaka viere sa vieme vyrovnáť aj s veľkými tragédiami. Víťazí Boh a jeho milosrdenstvo. Toto prináša v duši pokoj a vyrovnanosť.

Z myšlienok vyslovených pani Myrnou:

Všetci potrebujeme modlitbu, aby sme boli lúčmi pre tento svet. Ďakujem za pozvanie otcovi arcibiskupovi. Vnímam, že ja potrebujem vás, aby som sa naplnila vašou vierou a láskou. Tu, pri vás, sa naplňam novou silou...

Pán mi poslal Matku, aby ma učila trpezlivosti, aby ma učila ako premieňať bolesť na radosť, aby som dĎakovala Pánovi za život, aby som vedela, aké mám mať vzťahy s rodinou, s deťmi.... A to najkrajšie - aby som si vážila prácu matky - materstvo.

Panna Mária mi povedala, že jej sviatok je vtedy, keď sme spolu, keď sa modlíme. Vaša viera a jednota je mojim sviatkom. Dnes prosíme - Panna Mária nauč nás nasledovať Pánovu vôľu tak, ako Ty - v tichosti, v trpezlivosti, v láske, v odovzdanosti do Božej vôle.

Viete, čo je najväčší zázrak? Premenenie chleba a vína na Telo a Krv Krista. Aj v tvári druhého nájdeme Pána. S Božou pomocou je všetko ľahké. Pán chce, aby sme mu otvorili srdcia a dôverovali mu. Pán vedel, že kresťania na Blízkom východe sú v nebezpečenstve. Panna Mária preto dávala veľký dôraz na lásku, ktorá je životom, pokojom, jednotou, dobročinnosťou. Keď ubúda lásky, rozmáha sa roztrieštenosť. Preto my máme byť

kvaskom...

Pamätajme na Boha aj v radoostiach, nielen v ťažkostiach. Lebo potom to vyznieva, ako by náš Boh bol Bohom ťažkosti a bolesti. Keď je všetko v poriadku, vtedy ako by sme ho ani nepotrebovali. Naučme sa dĎakovať Bohu. Napríklad za všetky sviatky, ktoré sú príležitosťou k radosti. Veď počas sviatkov sa môžeme stretávať s Pánom a navzájom.

Posolstvo, ktoré som dostala - budujte jednotu s Bohom, so sebou, s ľuďmi, v rodine a v Cirkvi. Nestavajte kostoly, ale budujte predovšetkým Cirkev.

Zvir je krásny. Ale keby ste tu neboli vy, ne

bolo by tu tak pekne. Ste tu vy, je tu viera, odtiaľ ide modlitba...

Ďakujem Bohu ešte raz, že nám dovolil stretnúť sa tu...

Tri roky od krstu pražskej herečky na Zvire

Bol začiatok júla 2009. Na Zvir prišli aj tri mladé ženy. Hovorili český. Boli z Prahy. Rady by zajtra (v sobotu 4.7.) niečo na Hore pomohli. Dostali metly a upratovali.... Vysvitlo, že sú to pražské herečky - Jaromíra, Gabriela a Lucie. O mesiac prišli dve a potom na jeseň Lucie, sama. Vtedy vyslovila zásadnú prosbu: „Otec Vasko, chtěla bych být pokřtěna. Tady na Zviru.“

Na web stránke Národného divadla v Prahe nájdeme o Lucii nasledujúce informácie:

Lucie Žáčková, členka Činohry.Hudebně-dramatický obor na Janáčkově konzervatoři v Ostravě absolvovala v roce 2000 rolí Hospodyně v Lorcově Květomluvě. Už v době studií hostovala v ostravském Divadle Petra Bezruče (Rozálie ve hře Tatínku, ubohý tatínku) a v opavském Slezském divadle (Sylvie ve hře Verbíř). Jejím prvním angažmá bylo od roku 2000 Divadlo Petra Bezruče v Ostravě. Za pět let, po která tu působila, tu hrála mimo jiné: Lauru ve Tracyho tygrovi (na motivy W. Saroyana), Prudence v Durangových Nevyléčitelných, Lauru ve Williamsově Skleněném zvěřinci, Ulju ve Fadějevově / Jerofejevově Mladé gardě v letech jungle a především Nastasju v adaptaci Dostojevského Idioty, za kterou získala v roce 2004 Cenu Thálie v kategorii mladý umělec do 33 let a v témže roce i Cenu Alfréda Radoka jako Talent roku.

V sezoně 2005-06 byla členkou ostravské Komorní scény Aréna. Ztvárnila zde mimo jiné Alici (Marber: Na dotek), Helenu (Shakespeare: Sen noci svatojánské), Nad'u (Ravenhill: Polaroidy), Alexandru (Ostrovskij: Talenty a ctitelé), Karolínu Marii (Enquist: Noc tribádek). Hostovala v té době také v opavském Slezském divadle (Livinie v O'Neillově dramatu Smutek sluší Elektře).

Členkou Činohry Národního divadla se stala v roce 2006, kdy se divákům představila v převzaté roli Erny v Schnitzlerově Duši – krajině širé, dále hrála Jiřinu ve Františákově hře Doma, Hippolitu ve Fletcherově a Shakespearově hře Dva vznešení příbuzní, roli pojmenovanou Nr. 02 – poručík, psycholožka ve Vedralových Starých režisérech, krátce účinkovala v převzaté roli v benefici V. Chramostové Tři životy, viděli jsme ji i jako Kristlu a Madlu v dramatizaci Němcové Babičky, byla Aldou v Sigurdssonově hře Den naděje, Grace v Lars von Trierově hře Dogville, Pam v Bondově hře Spaseni.

V současnosti ji diváci mohou vidět na jevišti Národního divadla v roli Kateřiny v Shakespearově Zkrocení zlé ženy, ve Stavovském divadle hraje Johnu Monevatu v Letsově Srpnu v zemi indiánů, Porcii v Shakespearově Kupci benátském, Mášu v Rackovi. Na Nové scéně hrála Esme mladší a Alici ve Stoppardově Rock'n'Rollu. V Divadle Kolowrat hraje Anežku ve Frielových Listech důvěrných. Mimo Národní divadlo hostuje občas i na dalších scénách. Hraje také ve filmu i v televizi.

V Cirkvi sú tri roky akousi tradičnou skúšobnou dobou, ako novoobrátený kresťan po, zväčša, prvotnom nadšení, pokračuje v duchovnom a náboženstvom napredovaní. Herečka Lucie chodí na Zvir viackrát do roka. S otázkami, ktoré by som jej bol rád položil hneď po prijatí iniciačných sviatostí som čakal tri roky. Rozhovor s Luciou sa uskutočnil 21. augusta 2013 v Litmanovej.

Ako ste sa dostali na Horu Zvir?

Na Horu Zvir som prišla na základe toho, že som videla film *Ivetka a Hora*. Zobral ma naň môj priateľ. Bola som vtedy veľmi silno ezotericky zameraná. Pamätám si z filmu, že som cítila žiarlivosť, akýsi detinský vzdor, že nejakej Ivetke a Katke sa zjaví Panna Mária a mne nie. Tým som dala sama sebe na vedomie, že existuje Panna Mária. To bolo niekedy v januári alebo vo februári roku 2009. Potom sme išli hrať s Národným divadlom do Izraela. Keď sme navštívili Jeruzalem, tak som si dovtedy myslela,

že som veľmi duchovne zameraný človek. Ale dnes by som povedala, že som bola dosť mimo... Nič som nevedela o Pánu Ježišovi, ale viem, že tam sa niečo stalo. Kľáčala som na Kalvárii pri kameni a otočila som sa na obraz, na ktorom skladajú Ježiša z Kríža a dávajú ho do náručia Panny Márie. Viem, že ten obraz niekde v mojom vnútri ožil. A viem, že som kdesi tak vo vnútri zakričala, že to nie je fěr, že oni zabili Boha. To bolo vo vnútri, ani som to vtedy neregistrovala, ale spomenula som si na to neskôr.

Ďalší (duchovný) impulz bol, že som si dala do svojej izby obrázky Panny Márie, s tým, že mám všade anjelov, ale Pannu Máriu ešte nemám. A potom sme sedeli so svojimi kolegynami pred začiatkom divadelných prázdnin na káve a ja som, bez toho, aby som to plánovala alebo o tom premýšľala vyriekla, že idem do Litmanovej. Vyletelo to zo mňa. Sama som sa tomu potom divila. A za tri dni sme naozaj prišli na Horu Zvir (ešte Jaromíra a Gabriela). Bola som si istá, že prídem, uvidím Pannu Máriu, ona mi povie, aká som super a bude to všetko nádherné (*smiech*). Týmto sa iba začala cesta pravdy. Stretla som sa tu s tým, o čom hovorí Ivetka vo filme, že stále opakovala pri prvom zjavení v duchu slovo Mami. A ja som nemala nejaký dobrý vzťah so svojou mamou. Teraz už je omnoho lepší. Ale v tom období nebol dobrý. A tak to „Mami“ mi znelo stále v srdci a pripadala som si, že som prijatá, že tu môžem byť.

(Teraz po štyroch rokoch sa mi zdá, ako keby som vtedy, keď som si kľakla, prežila taký malý exorcizmus). To bol prvý príchod do Litmanovej. Pamätám si v autobuse zo Starej Ľubovne do Litmanovej na ženy s krátkymi vlasmi a krúžkami v ušiach. A nevedela som, že to sú moje budúce kamarátky (*smiech*).

Kedy a ako padlo rozhodnutie dať sa pokrstiť?

Dúfam, že nikoho nepohorším svojou odpoveďou, ale ja som sa hneď v nedeľu rozhodla pre krst. Ešte som vôbec nemala vzťah k Pánu Ježišovi, iba k Panne Márii. Ja som si to povedala, ale vôbec som nevedela, o čo vlastne ide. Vedela som kdesi vo vnútri, že je to správny krok, že to chcem, ale vôbec som tomu nerozumela a nevedela, o čo ide v tej chvíli. Ospravedlňujem sa všetkým kresťanom, ale nevedela som to dlho, dlho, dlho... Ježiša som prijala krátko pred krstom. Na vedomej úrovni skôr. Ale to osobné stretnutie s Ním bolo krátko pred krstom.

Čo znamenal samotný krst? Ako ste ho prežívali?

Prežívala som to ako veľmi dôležitý krok vo svojom živote a že robím niečo, čo je nevyhnutne dôležité pre môj život. Po mojom narodení je to najdôležitejšia udalosť v mojom živote. Nedokážem to lepšie vyjadriť. Chcela som dať najavo Bohu, Pánu Ježišovi i Panne Márii, že im patrím. A hovorila som si, že teraz to už bude lepšie, pretože môj život dovtedy stal naozaj za nič.

Ako vnímate svoj krst a vzťah s Kristom po troch rokoch?

Prežívam od prvých dní po krste veľké duchovné zápasy. Nie v tom, že by som pochybovala, vôbec nie. Sú to skôr vnútorné očisťujúce boje. Nepochybujem, že je to správne, výborné a vynikajúce a najlepšie, čo sa mi v živote mohlo stať, že som prišla sem. V mojom živote sa zmenilo veľmi mnoho a Boh v ňom koná veľké veci. Dal mi vlastne úplne všetko.

Moja viera sa zmenila. Predtým som si pripadala ako také hlúpe husiatko, bola v tom taká detská naivita. Moja viera sa veľmi zmenila po vážnej nemoci, keď som bola v nemocnici medzi životom a smrťou. V tejto situácii som dala prednosť Pánu Ježišovi, že on je nad všetkým, on ma všetko vo svojich rukách a on tu bude hovoriť, čo áno a čo nie a nikto iný. A naozaj sa o mňa postaral kráľovsky. A taktiež šesť týždňov, ktoré som tu v Litmanovej a na Zvire prežila, mi pomohli zmeniť pár vecí.

Zhovárал sa o. Vasil Kindja, pokračovanie v nasledujúcich Zvestiach

Obrátená čarodejnica

S týmto titulom vyšla poľskom nakladateľstve *Unitas* kniha s originálnym názvom *Nawrócona wiedźma*. S Horou Zvir ma nateraz len taký súvis, že mi ju priniesol pravidelný poľský pútnik pán Bogdan. Avšak, čo ak by sa v budúcnosti stretli na Zvie herečka Lucie a Patrycja Hurlak - poľská herečka, ktorá je tou obrátenou čarodejnicou? Obsah knihy je rozhovorom kňaza s herečkou. Vyberáme jednu odpoveď Patrycje na otázku kňaza Mateusza.

Ako dnes, po skončení s hriechom a priľnutí ku Kristovi pozeráš na svoju búrlivú minulosť?

Keď vo svetle evanjelia pozerám na to dievča a ženu, ktorou som bola, čoraz viac na mňa dolieha pravda, že svojimi hriechmi som pritŕažovala Ježišovi a nedovolila som mu narodiť sa vo mne. Navonok som sa modlila, ale každým svojim činom som mu uštedrovala ďalšiu ranu a krútila klineciami v jeho dlaniach a chodidlách. Jednoducho pridávala som mu utrpenie. Tým istým spôsobom som zabíjala seba, veď predsa Ježiš aj vtedy prebýval vo mne a dával mi život. Keď som ho skúšala usmrcovať, hoci nevedome, približovala som sa do istého druhu sebevraždy. Nakoniec som spoznala, že „mzdou hriechu je smrť“ (Rz 6,23) Cítila som sa ako Lazár, zapáchajúci a hnijúci v hrobe.

Je to naozajstný zázrak, že hoci som striedala veľa partnerov, nenakazila som sa vírusom HIV, či inou chorobou, prenášanou pohlavnou cestou. Dnes sa hanbím za hriechy svojej mladosti, úprimne ich ľutujem a robím pokánie. Môžem sa k nim verejne priznať iba preto, že Ježiš pristúpil k môjmu hrobu, zavolať ma po mene a odpustil mi každý hriech. Ako strašne musel vo mne trpieť... A ako veľmi ma musí milovať, keď privolil na všetko to utrpenie... A po tom všetko, keď som sa k nemu vrátila ako márnotravný syn, vyšiel po mňa, podal mi ruku a prijal ako svoju kráľovskú dcéru. Daroval mi klenot, ktorým je Cirkev, obliekol do šiat, ktorými je spoločenstvo a dal mi seba na večnú hostinu. Dnes viem, že „milosť daná Bohom – to je večný život v Kristovi Ježišovi, našom Pánovi“. (Rz 6,23) Aby sa o tom presvedčiť, netreba sa úplne dotknúť dna, utápať smútky v alkohole, či praktizovať sex bez lásky. Stačí nechať sa Bohom milovať, uveriť jeho slovu a spojiť svoj život s ukrižovaným a zmŕtvychvstalým Kristom.

Zvesti neprešli jazykovou úpravou.

Foto: internet, o. Vasil Kindja, František Arendáč

Spracoval: O. Vasil Kindja